

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213

493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

FREE TRANSLATION

By the Grace of G-d
Motzoei Shabbos Kodesh,¹
Vayakheil-Pikudei, 25 Adar²
Mevorchim Chodesh Nissan,³
Parshas Hachodesh, 5742
Brooklyn, N.Y.

To the Sons and Daughters of
Our People Israel, Everywhere,

G-d bless you all!

Greeting and Blessing:

Coming from the days of Purim, we turn our attention to the preparations for Pesach;⁴ especially when it is already after Shabbos Mevorchim Chodesh Nissan, Shabbos Parshas Hachodesh,⁵ and one begins to feel the presence and influence of the spirit of the *Korban-Pesach* and *Yetzias-Mitzraim*, about which we read in the special Torah portion this Shabbos.

Our Sages of blessed memory connect⁶ the Geulo of Purim with the Geulo of Pesach, although the two deliverances were quite different.⁷ Yet the two also have certain features in common. One of them is the emphatic imperative to *remember*⁸ and observe these days to all posterity. Thus, in regard to Pesach the Torah declares (in Parshas Hachodesh): "And this day shall be unto you for a remembrance... unto your generations."⁹ Similarly, in regard to Purim it is written: "And these days shall be *remembered* and done in every generation and generation."¹⁰

It has often been emphasized that a remembrance in Torah, as in Jewish life in general, is not meant for the purpose of merely recalling an important event, and the like; but the real purpose of it is to learn¹¹ from the event that happened in the past¹²—to learn, especially, specific practical lessons¹³ for today and tomorrow.

In this respect, too, there are points of instruction that are common to Pesach and Purim, and one of these will be spotlighted here.

* * * *

The Mitzva of Korban-Pesach¹⁴ required¹⁵ that every man individually take a lamb (or kid) for an offering, for himself and his household. In complying with this Mitzva, each person, each family, each *chavurah* (group) acted as separate entities, distinct from the whole Jewish people — each a world in itself. But at the same time they were all unified¹⁶ within “the whole congregation of Israel” which had received the same Divine commandment, to carry out the same Mitzva, at the same time, in the same manner, as emphasized again: “The whole assembly of the congregation of Israel,”¹⁷ all unified in the performance of a Mitzva that is connected with Yetzias-Mitzraim¹⁸ — the Geulo from the first Golus, when *all* Jews¹⁹ came out of the Golus *together* as *one* nation, and came out triumphantly; —²⁰

The first Geulo which is also the harbinger²¹ of the ultimate and complete Geulo, the Geulo from the present and last Golus.²²

Similarly it is underscored in the Megilah, which tells the story of the Miracle and Geulo of Purim, that even when Jews are in Golus, “scattered and dispersed among the nations,”²³ every Jew a world unto himself — they remain, nevertheless, “*one people*”²⁴ and “their laws (of the Torah, their way of life) are different from those of all other nations.”

And also in the observance of Purim there is a similarity to the Korban-Pesach, as noted above, requiring that every Jew, individually, hear the reading of the Megilah, send portions (mishlo’ach monos) every man to his friend, and give

gifts to the poor,²⁵ etc. But the intent (soul) of these Mitzvoth²⁶ is to bring closer and unify²⁷ all these individuals ("man," and "friend," the "poor")²⁸ as well as their children — "young and old, infants and women"²⁹ — so that everyone can see that they are *one people*, whose unity is emphasized also earlier in the Megilah, as the first step toward the Geulo: "Go assemble together all the Jews."³⁰

It is in this way that we achieve (while still in Golus)³¹ the position that "For the Jews there is light, joy, gladness, and honor."³²

* * * *

In the Torah itself — the Torah which is "our life³³ and the length of our days" — the point that has been brought out above is emphasized most conspicuously: A Sefer Torah (scroll) is composed of hundreds of thousands of *separate* letters,³⁴ each set apart³⁵ from the other letters, but *this is the way* they constitute *one Torah*;³⁶ and this one Torah is kosher and complete only then, when not a single letter³⁷ is missing from it. In other words, on one single letter, any letter, the completeness of the whole Torah depends.

* * * *

The practical instruction that follows from all the above — an instruction that should permeate every detail of the daily life of every Jew, man and woman, is:

Every Jew is a complete world in himself³⁸ and has a G-d given task³⁹ from the Creator of man; a task that has to be carried out in the fullest measure⁴⁰ according to the capacities that have been given him.⁴¹ This task has to be carried out by each person himself, individually, without relying on someone else, or on Klal Yisroel, to carry out his task for him.

On the other hand, he must know that he is a part of the *one people*, composed of millions and millions of Jews (may their numbers increase), a nation blessed "as the stars of heaven for multitude."⁴²

In a deeper sense, moreover, it is a *one people* that is composed of *all generations*⁴³ of Jews, from the time of Mattan-Torah to the end of time.

It is clear, therefore, that everyone's task is an integral part of the whole community of Israel; and the good of the Klal outweighs personal considerations and personal interests.

It also follows that when a Jew acts for the benefit of the Klal, for the good of the *one people* that embraces *all* generations, he draws strength from the inexhaustible wellspring of the *eternal people*, and he is bound to succeed in this effort, and thereby also in all in his personal affairs, both material and spiritual.

* * * *

May G-d grant that everyone, man and woman, should indeed be thoroughly permeated with the thought and remembrance, of both extremes: That he (she) is a complete world, which he (she) must make a true living Jewish world,⁴⁴ and at the same time — a part of the *one people* comprising all generations, which gives each and every Jew, man, woman, and child, extraordinary capacities, coupled with an extraordinary privilege and responsibility toward Klal Yisroel; hence there is no room for being discouraged by any difficulties in carrying out one's G-d-given task; all the more so, considering that the difficulties are all his, whereas the benefit is (also and especially) for Klal Yisroel; —

And the good works of every Jew individually, and of all Jews collectively, are assembled and unified, and being thus "all of us like one"⁴⁵ brings the fulfillment of "Bless us, our Father, with the light of Your Countenance," and the ultimate realization of "Hashem⁴⁶ Elokim Tzvo'os, return us, enlighten Your Countenance and we shall be delivered" — with the true and complete Geulo⁴⁷ through Moshiach Tzidkeinu, very soon in our days.

With esteem and with blessing for
Hatzlocho in all above, including the
preparations for the Festival of Our
Freedom, and with blessing for a
Kosher and joyous Pesach
/Signed: Menachem Schreerson/

- (1) שייכות מוצאי ש"ק לחודש ניסן: היא, סעודתא דדוד מלכא משיחא" (סידור הארז"ל (להר"ש מרשקוב) במקומו. פ"ח סוף שער השבת), ניסן הוא חודש הגאולה (שמור פט"ו, יא).
- (2) להעיר ימירמ' נב, לא דאז, נשא גר' את ראש יהויכין" — ובפרשי' שם (מסדר עולם פכ"ח).
- בכ"ה אדר ישובו שולחנות במקדש בכדי שיוכלו להקריב מתרומה החדשה בניסן (שקלים פ"א מ"ג). לדעת ר' יהושע שבניסן נברא העולם — הוא יום ראשון דששת ימי בראשית (ר"ה יא, רע"א, תוד"ה לתקופות — שם ת, א), וראה תוד"ה כמאן (ר"ה כו, א). שער הכוונות להארז"ל ענין ר"ה דרוש א. פ"ח שער ר"ה פ"ד (בכמה דפוסים — פ"ו). וראה לקו"ש חט"ו ע' 483-484 ובהערות שם. יש לומר, כ"ה אדר הוא בחינת כ"ה, ופ' החודש הזה הוא בחינת ז"ה, וכשחל פ' החודש בכ"ה אדר — הוא יחוד ז"ה וז"ה (ראה לקו"ש נצבים מז, ב. ד"ה החודש הזה תרכ"ו).
- (3) מעלתו ראה ג"כ אוה"ת עה"פ החודש גר' ובד"ה החודש הזה אע"פ (סה"מ אע"פ ע' נו, וראה שם ע' סד): ענין החודש הזה לכם שהוא גילוי בחי' עצמות אוא"ס שלפני הצמצום שאינו בא בבחי' צמצום והגבלה כלל כו'. ד"ה החודש הש"ת. ועוד.
- (4) טושיע' (ישיע' אדה"ז) אריח ר"ס תכט. ושי"ן.
- (5) ראה פסחים ו, ב: שהרי כו' ברי"ח כו' החודש הזה. — נתבאר ע"פ דא"ח בסה"מ תרכ"ו ס"ע מד ואילך.
- (6) ראה מגילה ו, סע"ב: מסמך גאולה (דפורים) לגאולה (דפסח).
- (7) ע"ד החסידות — ראה אוה"ת חנוכה (כרך ה) תתקנז, ב ואילך.
- (8) ביצ"מ פעמים בכל יום וכו' בפורים — שאינו בטל"ן לעולם (ראה רמב"ם הל' מגילה בסופו).
- (9) בא יב, יד. מכילתא (הובא בפרשי' עה"פ.
- (10) אסתר ט, כה.
- (11) ובלשון הכתוב בנוגע למצות תפילין (שהוקשה כל התורה כולה לתפילין — קידושין לה, א): לזכרון גר' למען תהי' תורת גר' (בא ג, טו). "תורה" הוא מלשון הוראה — זח"ג נג, ב.
- (12) להעיר מתורת הבעש"ט על המשנה (מגילה רפ"ב): "הקורא את המגילה למפרע" (כש"ט — הוצאת קה"ת — הוספות ס' עח).
- (13) שהרי המעשה הוא העיקר (אבות פ"א מ"ז). וכלי הכתוב: נזכרים ונעשים.
- (14) ראה פיהמ"ש להרמב"ם בהקדמתו לסדר קדשים: והמין הרביעי קרבן יחיד דומה לקרבן ציבור והוא קרבן פסח. בהבא להלן — ראה ג"כ לקו"ש ח"ו ע' 436 ואילך. ושי"ן.
- (15) בא יב, ג. — להעיר מאוה"ת בא (ע' רפא): וישראל נקרא שה פזורה כו' וקחו להם איש שה לבית אבות בחי' שה פזורה ישראל כו'.
- (16) ושניהם בדוקא וביחד. וי"ל ע"ד הצחות שנרמזו בזיבור פ' ויקהל (קהל דוקא) ופקודי (כאורי בפ"ע דוקא).
- (17) בא שם, ו.
- (18) ראה מכילתא (הובא בפרשי') עה"פ בא שם. נתבאר בארוכה בלקו"ש חט"ו ע' 114 ואילך.
- (19) בארוכה ראה לקו"ש ח"ו ע' 438. ושי"ן.
- (20) בשלח יד, ח.
- (21) כמש"נ. כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" בגאולתנו העתידה (מיכה ז, טו). וראה ד"ה כימי צאתך תשי"ב: דבגאולת מצרים התחדש ענין עקרי והוא פתיחת הצנור דגאולה. וראה שמור פ"ג, ו. פרשי' עה"פ שמות ג, יד. וראה לקו"ש להה"מ ד"ה מים רבים (בהוצאת קה"ת — נו, ד): וכן ה"ו במרע"ה. שרצה לעשות הגאולה להיות גאולה שלמה וכו'.
- (22) שאין אתרי' גלות (תוד"ה ה"ג ונאמר — פסחים קטז, ב).
- (23) אסתר ג, ח.
- (24) ראה שערי אורה ד"ה וקבל היהודים ספ"א: ונעשים בחי' כלל א' כאיש א' ממש.
- (25) אסתר ט, כב.
- (26) דמצוה וכוונתה הם כגוף ונשמה — תניא פל"ת.
- (27) מטעמי מצות משלוח מנות וכו' הוא — אחדות ישראל, היפך וביטול הטענה ד"מפורד ומפורד" — ראה מנות הלוי לרש"י אלקבץ על מג"א. של"ה שכת, ב. מגילת סתרים עה"פ אסתר ט, יט. וראה לקוטי לוי"צ אגרות ע' רסו.
- (28) וגם במובן הרוחני — ראה פ"ח שער הפורים פ"ו.

- (29) לשון הכתוב — אסתר ג, יג.
 (30) שם ד, טז. וראה מנות הלוי עה"פ.
 (31) כשם ש"ליהודים היתה אורה וגו'" שבמגילה ה' במצב ד"אכתי עכדי אחשוורוש אנך" (מגילה יד, א).
 (32) אסתר ה, טז. וראה מגילה טז, ב.
 (33) מו"ק כה, א: למה זה דומה לס"ת.
 (34) 304,805 אותיות (משנת אברהם בפתיחה. ושינ. וראה ניצוצי זהר לז"ח עד, ד (במילואים — קכו, ב)).
 (35) "מוקפת גויל" — מנחות כט, א. רמב"ם הל' תפילין פ"א ה"ט. טושו"ע י"ד סרע"ד ס"ד. אר"ח סליב ס"ד. שו"ע אדה"ז אר"ח שם ס"ה.
 (36) בארוכה ראה קונטרס "סיום והכנסת ספר תורה" ע' 11.
 (37) תקריז תכ"ה. וראה גובי מהד"ת אר"ח סק"ט. אבני נזר י"ד ח"ב ששע"א.
 (38) סנהדרין לו, סע"א (במשנה).
 (39) כמחזיל (קידושין פב, א) אני נבראתי לשמש את קוני. ולהעיר ממחזיל (סנהדרין שם) כאר"א חייב לומר בשבילי נברא העולם. — ועיין תניא פל"ז (מה, ב): ירידתו לעוה"ז כ"י הוא כדי כ"י (וכמ"ש בע"ה כ"י).
 (40) כדבעי ל" למיעבד דוקא (כתובות טז, א).
 (41) ראה במדבר ז"ב, ג: וכשאני מבקש איני מבקש אלא לפי כחן.
 (42) דברים א, י. וראה לך לך יג, טז.
 (43) שכולם עמדו (נשמותיהם) בקבלת התורה (פדר"א פמ"א. שמור"ר פכ"ח, ו. תנחומא יתרו יא). ולהעיר ממחזיל דציבור אינו מת (הוריות ו, א). וראה צפע"נ (להרגצי"ב) כללים ע' צבור.
 (44) להעיר מסה"מ תרכ"ז ס"ע רנט ואילך.
 (45) ראה תניא פ' לב.
 (46) תהלים פ, כ"ף.
 (47) להעיר מתנחומא נצבים א (בסופו): אין ישראלין נגאלין עד שיהיו כולן אגודה אחת. . . כשהן אגודים מקבלין פני שכינה.